

DELO ETNOGRAFSKEGA MUZEJA V LJUBLJANI

v letih 1960—1961

Pavla Štrukelj

Letošnji prispevek o delu Etnografskega muzeja v Ljubljani (odslej EM) nadaljuje niz poročil, ki so bila objavljena v letnikih I, VI/VII, X in XIII.

Muzejski svet. V letu 1960 se je upravni odbor EM preimenoval v Muzejski svet. Le-ta je imel v letih 1960—1961 sedem sej. Udeleženci teh sej so obravnavali muzejsko problematiko glede na delovne plane v letu 1960—1961, finančni proračun, investicije za obdobje 1961—1965, personalne zadeve delovnih mest ter potrditev zaključnega računa.

Uslužbenske spremembe. Na izpraznjeno delovno mesto v preparatorski delavnici za tekstil je muzej zaposlil 1. februarja 1960 Anico Kocman-Jerančič, kvalificirano delavko. Jerančičeva, ki je opravila predvideno prakso, preparira in popravlja tekstilije in okrasne kovinske izdelke. — V juniju 1960 je Bela Sever, geograf-stud. etnologije, honorarno opravljal delo v naši knjižnici, katalogiziral je novodošle knjige in revije za leto 1960. — Za pomoč pri urejanju fototeke je bila honorarno nameščena 1. februarja 1961. Antonija Masten. — Marija Pregelj je prenehala z delom 1. maja 1961. Imenovana je nadomeščala Darjo Presečnikovo za čas njenega porodniškega dopusta v pisarni. Z istim dnem, ko je prenehala M. Pregelj z delom v našem muzeju, smo honorarno zaposlili Gizelo Žigon, knjižničarko, za urejevanje naše knjižnice. — Meseca avgusta 1961 je Anton Pajer honorarno opravil večja preparatorska dela skupno z našim konservatorjem.

Dne 20. junija 1960. je Gorazd Makarovič, začasno preparator, diplomiral na filozofski fakulteti iz umetnostne zgodovine. Imenovani je 1. aprila 1961 opravil strokovni izpit za konservatorja v našem muzeju.

Upravni prostori. Odobrene investicije za naše potrebe v teh letih smo porabili za adaptiranje novega depoja. Od upravnih prostorov smo preuredili samo ravnateljstvo sobo. Zaradi znižanega stropa je bilo potrebno sobo prepleškati in namestiti novo stropno svetilko. Ob tej priložnosti smo iz sobe odstranili nekaj pohištva, ki ni sodilo v ta prostor.

Depoji. Hrambeni prostor — temnico za shranjevanje izvenevropskih zbirk, v katero smo imeli vhod iz ravnateljstvo sobe, smo odstopili Narodnemu muzeju. V zameno za ta prostor pa nam je Narodni muzej napravil nov depotni prostor nad ravnateljstvo sobo. Za to preureditev je kril Narodni muzej stroške delno z našimi investicijami, odobrenimi leta 1960, delno s svojimi odobrenimi investicijskimi sredstvi. Nov depotni prostor nad ravnateljstvo sobo smo pridobili tako, da smo ves prostor predelili po višini. Gornji prostor smo hermetično zaprli zaradi strupenih snovi, s katerimi so predmeti preparirani. Tla smo izolirali s polivinilom. Prostor nima dnevne svetlobe, zato pa smo namestili v zunanjo steno ventilator. V novem depoju smo namestili stenske police ob treh stenah, ob četrti smo postavili dve omari za tekstil. Na policah smo uredili lesene in železne predmete ter keramiko. Preden smo prenesli izvenevropske predmete v novi depo, smo jih prej ponovno očistili, v novem prostoru jih pa uredili po kulturnih skupinah in kontinentih.

Z odobrenimi investicijskimi sredstvi smo tudi namestili ustrezen ventilator v preparatorski delavnici za les in kovino. V Moderni Galeriji smo v našem depoju uredili ljudsko plastiko na primernejše police. Kljub temu, da smo v tem depoju leta 1959 ekonomsko izrabili vsak kotiček, smo lani konec leta napolnili ta prostor s predmeti do vrat. Tudi v teh zadnjih letih smo vložili ves svoj trud za pridobitev novega prostora, kar pa se nam do danes še ni posrečilo. Vprašanje tega našega največjega depotnega prostora je že dalje časa aktualno. Moderna Galerija nam je že večkrat odpovedala ta prostor,

nazadnje pa nam je s posebnim dopisom postavila celó rok za izpraznitev: 31. december 1960. Prav zaradi pomanjkanja prostora v naših depojih smo čoln s Cerkniškega jezera morali shraniti kar pri bivšem lastniku. — V vseh depojih smo predmete redno pregledovali, tekstilije po potrebi presuševali in zračili. Depoje smo tudi začeli razkuževati s tabletami Toksol.

Izpopolnitev muzejskih zbirk. Zbirke našega muzeja so se v zadnjih dveh letih povečale za 298 predmetov, tako da so konec leta 1961 šteje skupno 13.748 predmetov. Kupili smo 223 predmetov, 75 nam jih je bilo darovanih. Predmete smo zbirali načrtno in smo pri nabavi gledali predvsem na redkost in etnografsko pomembnost predmeta.

Novo pridobljeni predmeti so razvrščeni po naslednjih etnografskih panogah: hišna delavnost in obrt 60 predmetov, notranja hišna oprema 67, gospodarske panoge 49, ljudska noša 55, ljudska umetnost 43, običaji in ljudsko pravo 3, izvenevropski predmeti iz Afrike 9.

Med naštetimi novimi predmeti so pomembni izrezljan skobelnik in vprežne naprave, predvsem ornamentirani jarmi z Dolenjskega. Med gospodarskimi pripravami je preša iz Vipavske doline zelo pomembna pridobitev v našem muzeju; kamen pri preši je ljudsko umetniško delo.

Omeniti moramo tudi ročni mlin iz Salovec v Prekmurju, priprave za izdelovanje lesenih grabelj iz Kala v Nadiški dolini in mlekarski voziček iz okoličja Ljubljane. — Mnogo uspeha je imel muzej pri nabavi ribiških priprav starega ljudskega lova na Cerkniškem jezeru, ki jih v muzeju dosedaj še nismo imeli. Poleg košev, vrš, saka in vilic smo kupili tudi zelo zanimiv čoln s tega jezera. — Med važnejše nove pridobitve sodi še celotna zbirka orodja za izdelovanje ribniške »suhe robe«. Dopolnili smo tudi zbirko naprav za prede-lovanje lanu in konoplje iz Bele Krajine. — Nadaljevali smo z nakupom predmetov domače delavnosti. Iz okolice Ribnice smo kupili značilne lončarske izdelke. Hišno notranjo opremo smo izpopolnili z nakupom poslikane postelje iz okolice Bleda. — Zbirko ljudskih noš smo povečali z nakupom starega moškega kožuha iz Sp. Štajerske, ženske noše iz okolice Kamnika in platnenega krila iz okolice Trsta. Precetjen pomen imajo tudi številni vzorci belokranjskih vezen in po starem vezene brisače iz okolice Lendave. — Omenimo naj še nabavljene predmete iz ljudskih običajev in ljudske umetnosti. Izpod Snežnika smo dobili leseno pastirsko čašo, kurentovo masko iz Markovcev na Ptujskem polju, več slik na steklu in panjske končnice z redkimi in pomembnimi etnografskimi motivi. — Izpopolnilf smo tudi zbirko iz zahodne Afrike z lepimi in pristnimi predmeti afriške umetnosti.

Prepariranje, restaoriranje in konseviranje zbirk. V oddelku za les in kovo je bilo v teh letih prepariranih 603 lesenih, železnih in drugih etnografskih predmetov, od katerih je bilo tudi nekaj popravljenih. V dezinsekcijem kotlu je bilo razkuženih s CS₂ 63 predmetov. Poleg tega je bilo konserviranih 220 klišejev. Med prepariranimi predmeti je bilo tudi nekaj velikih predmetov kakor n. pr. preša za stiskanje grozdja, sestavljena iz 40 posameznih delov, 1 žrmlje s 47 sestavnimi deli, dalje omare, skrinje, mentrga, pajkel. — Za depo smo sestavili kartoteko poslikanih panjskih končnic, urejeno po inventarnih številkah in po motivih.

Veliko skrb smo posvečali tudi shranjevanju tekstilnih predmetov. Tako je bilo v oddelku za tekstilije opranih, zlikanih, pošitih in kemično očiščenih skupno 1628 tekstilnih in usnjenih predmetov (opomba: nekatere predmete je blo potrebno istočasno obravnavati v vseh preparatorskih fazah, zato je eden in isti predmet v vsaki fazi ponovno štet in se s tem skupno število predmetov poveča). Očiščenih in prepariranih je bilo še 78 kovinskih okrasnih predmetov.

Varnost in zaščita tehničnega osebja se je v naših laboratorijih precej izboljšala. V preparatorski delavnici za tekstilije smo namestili električni bojler ter ločili prostor za pranje z zaveso. Nabavili smo tudi električni kuhalnik z zaščitno ploščo.

Vprašanje namestitve degistorija (po uredbi Inšpektorata za delo) za prepiranje lesenih in kovinskih predmetov je ostalo še nadalje nerešeno, ker se nam zanj v stavbi Narodnega muzeja še ni posrečilo dobiti ustrezen prostor.

Inventarizacija in urejevanje zbirk. Inventarizirali smo vse novo nabavljene etnografske predmete, tako da smo pravzaprav z inventariziranjem na tekočem, če izvzamemo federalni zbirni center, ki ga vzporedno urejemo in vpisujemo. V teh letih smo inventarizirali 376 predmetov.

Vezenine, ki dosedaj niso imele določene proveniencie, smo uredili takrat, ko smo iskali material na terenu in ga urejali za občasno razstavo vezenin. O Grebenčevi zbirki smo že poročali v prejšnjem poročilu. Dodatno omenjamo le-to, da smo pri pregledu te zbirke dobili tudi Grebenčev in Žigonov rokopis z zanimivimi podatki. Te podatke smo izpisali na priročni kartotečni seznam.

Pregledali smo naše izvenevropske zbirke, predvsem primitivno plastiko, in napravili njen seznam, ki bo potreben pri pripravljanju bodoče občasne razstave. Z bivšim preparatorjem Vertinom smo uredili vprašanje podatkov o Codellijevi zbirki iz Afrike, ki jo imamo v našem muzeju. — O stalno razstavljenih predmetih v dvoranah smo si uredili priročno kartoteko.

Fototeka. Z urejanjem fototeke nadaljujemo. Inventarno številko nalepljenih fotografij na ustrezne obrazce smo povečali od 5510 na 6614, število negativov pa od 2550 do 2796. Iz študentske ekipe na Koroškem smo za naš muzej odbrali 541 negativov in dali delati prav toliko povečav. Del starejših fotoposnetkov (ca. 1200) smo prelepili na nove kartone in jih opremili z osnovnimi podatki na obrazcih. Celotno fototeko na kartonih pa smo namestili v nove fototečne omarice (glej por. SE XIII, str. 202) ter jo uredili po stvarnih skupinah. Vse Leica filme smo na novo shranili v ustrezne kartonske ovitke. Med drugim je bil tudi pomemben odkup negativov Slavka Smoleja z Jesenic s predvojnimi posnetki ljudskih običajev. — Uredili smo vse fotoposnetke, ki smo jih napravili v zadnjih dveh letih na kolektivnih ali individualnih terenskih raziskavanjih. Fototeka je v teh letih pridobila 2285 novih posnetkov z negativni.

Muzejska etnografska knjižnica. Naša strokovna knjižnica se je v teh dveh letih povečala za 1347 primerkov. Katalogiziranih je bilo 1536 knjig in revij. V vezavo smo dali 55 močno obrabljenih knjig, razen tega tudi uradne liste. Izpopolnjene in dokončno urejene so bile naslednje kartoteke: kartoteka zamenjav za SE v inozemstvo in tuzemstvo; kartoteka revij iz tujine, kartoteka domačih revij; kartoteka ustanov in oseb, ki nam pošiljajo strokovne knjige in kartoteka krajev, iz katerih dobivamo revije ali knjige. Pregledali smo vse domače revije, da bi ugotovili kaj manjka in zamašili vrzeli. Urejeni in katalogizirani so bili tudi posebni odtisi iz domačih publikacij. Prav tako so bili popisani in urejeni vsi duplikati.

Knjižne omare od številke knjig 1—2253 so bile očiščene in oštevilčene. Pregledali smo knjige federalnega zbirnega centra in Ramorjevo knjižnico. Ob vsakem izidu SE je bil napravljen seznam zamenjav periodike. Iz dnevnih časopisov smo izrezovali članke s poljudno ali pomembnejšo etnografsko vsebino. Tako je bilo v hemeroteke nalepljenih 193 člankov.

V preteklem letu se je urejevanje naše knjižnice v znatni meri izboljšalo, ker smo zaposlili strokovno honorarno moč.

Razstava. O preureditvi naše stalne razstave smo že poročali (glej por. SE XIII, str. 204). V zadnjih dveh letih nismo kaj bistvenega spremenili v razstavnih dvoranah. Razstavo smo izpopolnili le z nekaterimi novimi etnografskimi predmeti. Tako smo v veliki razstavnici dvorani razstavili lesen dvokolesni voz s križevatimi kolesi z Gorenjskega. Zaradi stiske s prostorom smo začasno postavili na hodnik pred razstavnimi dvoranami nekaj velikih predmetov, ki so zelo pomembni za naše zbirke: staro leseno prešo za grozdje iz Vipave, ročni mlin iz Prekmurja in skobelnik z Dolenjskega.

V okviru prireditve za počastitev 20-letnice revolucije Jugoslovanskih narodov smo v muzeju odprli 30. marca 1961 občasno razstavo »Raznobarvne

vezenine in tkanine na Slovenskem«. Ta razstava je nadaljevanje ciklusa razstav s področja ljudske umetnosti, ki jih je muzej začel prirejati že leta 1955. Razstava je prikazovala stilno ornamentiko ljudskih vezenin, razvoj stilnega veza na raznih uporabnih tekstilnih predmetih in funkcijo vseh teh predmetov. Razstava je trajala en mesec, nato pa smo jo priredili še v Kranju in Skofji Loki. V zvezi s to razstavo je muzej imel primerno urejeno propagandno razstavo v izložbenem oknu Kompassa v Nazorjevi ulici.

Omenjamo še razstavo J. Karlovška: »Ornamentalne in folklorne podobe«. Razstava je bila v prostorih Narodnega muzeja, priredilo jo je Slovensko etnografsko društvo, naš muzej pa je strokovno sodeloval pri njeni postavitvi.

Terensko delo. V teh letih je EM raziskoval etnografska terenska območja v okolici Velikih Lašč in Sentruperta. V ekipah so sodelovali muzejski uslužbenci in risarka prostoročnih risb, slušateljica Akademije upodablajočih umetnosti. Ta terenska raziskovanja so obsegala predvsem sistematično zapisovanje podatkov snovne kulture na omenjenih območjih ter raziskovanje socialne kulture in običajev. Ekipa je prinesla s terena 26 zvezkov, 309 prostoročnih risb in 35 tehnično posnetih raznih ljudskih stavb, 720 fotoposnetkov ter 41 etnografskih predmetov. V lanski ekipi smo deloma tudi dopolnili poprejšnje podatke o ljudskem stavbarstvu na terenu v okolici Mokronoga.

V letih 1960—1961 smo nadaljevali s sodelovanjem pri Zavodu za varstvo kulturnih spomenikov. Dokumentirali smo značilne ljudske stavbe na terenu. Tako je bila izdelana dokumentacija 20 ljudskih stavb, posnetih že leta 1959 v Beli Krajini, na Jezerskem, v Bohinju. Posnet pa je bil star mlin v Cerknici na Notranjskem.

Razen skupnih etnografskih raziskovanj so bila v muzeju opravljena tudi številna specialna individualna etnografska raziskovanja. V Ribnici in njeni okolici ter v Beli Krajini smo zbrali podatke in predmete ribniške domače obrti »suhe robe«, notranjo kuhinjsko opremo in posodje. — Raziskovanje ornih naprav in živinske opreme smo nadaljevali po slovenski Koroški na Avstrijski strani. Raziskana je bila vsa Ziljska dolina od Smohorja do Straje vasi ter okolica Podkloštra. Podrobno smo se zanimali v teh krajih tudi za konjerejo, ki je materialna osnova za znamenito Ziljsko žegnanjsko igro »štehanje«, in razne druge etnografske posebnosti v Ziljski dolini. Po teh krajih smo tudi zbrali podatke za nekaj poskusnih vprašalnic za etnološki atlas Jugoslavije. — V okolici Črne pri Prevaljah smo dopolnjevali podatke o oralu. — Posebne pozornosti so bile deležne vezenine, ki smo jih proučevali po raznih krajih Slovenije za nameravano občasno razstavo v muzeju. V ta namen je bilo opravljenih mnogo potovanj v krajevne muzeje in v vse naše pokrajine. — V okolici Šenturja pri Grosupljem smo opravili dopolnilno terensko raziskovanje ljudskega stavbarstva. Ugotovili smo število stavb, ki so ostale še danes nespremenjene po letu 1948, ko je bila tam ekipa. — Začeli smo zbirati gradivo za bodočo razstavo o praznoverju. V ta namen so bila opravljena potovanja v Ptuj, Mursko Soboto in Novo mesto. — Zaradi pomanjkljivih podatkov o kmečkem vozu in njegovih sestavnih delih z domačimi imeni smo pregledali okolico Grosuplja. — Za raziskovanje kulture Ciganov je bilo opravljenega precej terenskega dela v Prekmurju in na Dolenjskem. — Mnoga potovanja so bila namenjena nabavi etnografskih predmetov, zbiranju podatkov za inventarizacijo in smo zato obiskali določene kraje na Gorenjskem, Dolenjskem in po Notranjski; dalje smo potovali v krajevne muzeje zaradi postavitve naše razstave »Peča na Slovenskem«. — Načrtno smo raziskovali panjske končnice v nekaterih krajih po Gorenjskem in Primorskem. — Muzejski uslužbenci so tudi izpolnili več poskusnih vprašalnic za etnografski atlas Jugoslavije. Lokacije za popis določenih panog v vprašalnici so bile določene v raznih krajih na Gorenjskem in Notranjskem.

Slovenski etnograf. V zadnjih dveh letih sta izšla dva letnika SE (XIII, XIV).

Trinajsti letnik je posvečen akademiku dr. Ivanu Grafenauerju ob njegovi osemdesetletnici. Imenovani je že od vsega začetka sodelavec našega glasila. Tako so v tem letniku za njegov jubilej zbrani prispevki iz ljudskega pesništva, pripovedništva, ljudskih običajev in verovanj, ki so blizu slavljenčevim tematskim interesom. Slavljenec sam je obravnaval Ziljsko pravljico o mišici, kako je lezla skoz plot. Druge pomembnejše teme pa so bile: dva motiva na panjskih končnicah — »Boj za hlače« (B. Orel) in »Babo žagajo« (N. Kuret), prevara z raki v pravljici o spretnem tatu (B. Merhar), predreformacijsko izročilo v slovenskih protestantskih pesmaricah (Z. Kumer), etnografija in zgodovinske (S. Kremenšek) itd.

Za štirinajsti letnik našega glasila pa je uredništvo spet dalo poudarek razpravam snovne ljudske kulture in tako najlepše proslavilo stoletnico rojstva Matije Murka. V tem letniku so bile razprave o ornih napravah. O ralu je pisal B. Orel, o črtalu v severovzhodni Sloveniji T. Urbas in o hrastovskem plugu A. Baš. Mimo teh so bile še razprave folklorne in druge vsebine, n. pr. partizanska pesem in znanost o ljudski kulturi (R. Hrovatin), predreformacijsko izročilo v slovenskih protestantskih pesmaricah (Z. Kumer), slovenske priredbe gorskih členov (F. Goršič) itd.

Našo revijo »Slovenski etnograf« redno ocenjujejo tudi nekateri inozemski strokovni časopisi (Journal of the International Folk Music Council, Schweizerisches Archiv für Volkskunde, Bulletin folklorique d'Ile de France idr.). Nekateri med tujimi časopisi pa poročajo o razpravah z določeno tematiko n. pr. o lutkarstvu na Slovenskem (Österreichische Zeitschrift für Volkskunde 1960), o poprtniku (Carinthia I 1960), o lončarstvu v Prekmurju (Etnographia 1961) ali vsaj poročajo o izidu novega letnika naše revije (Slovenský Národopis).

Ljudsko prosvetno delo in sodelovanja. Muzej si mnogo prizadeva, da bi seznanjal javnost, predvsem pa šole, o naših muzejskih pomembnih zbirkah. Stalno urejanje in dopolnjevanje naših stalnih zbirk, čeprav samo v treh dvoranah, privablja nemajhno število domačih in tujih obiskovalcev. V zadnjih dveh letih si je našo stalno razstavo ogledalo nad 90.000 ljudi. Za šolske skupine in posamezne tuje znanstvenike ali turiste so imeli muzejski uslužbenci številna vodstva. Turistična zveza Jugoslavije je s sodelovanjem Turistične zveze iz Pariza (predstavnik Fournon) in z našim vodstvom snemala in fotografirala našo stalno razstavo za propagandni film o Jugoslaviji. Film bo izdelan za turistična predstavništva in ambasade FLRJ v Evropi.

Med ljudsko izobraževalno delo štejemo tudi poljudnoznanstvena predavanja na Ljudski univerzi. Petnajst predavanj je bilo ponazorjenih z lepimi diapozitivnimi prikazovanji v raznih krajih na našem podeželju.

V kroniko našega muzeja moremo zabeležiti tudi posebno plodna sodelovanja z etnografskimi in njim sorodnimi institucijami, doma in v tujini, s šolami, raznimi prosvetnimi organizacijami in podjetji.

Redno smo sodelovali z našimi pokrajinskimi muzeji. Tehnične uslužbence smo seznanjali z navodili o prepariranju tekstilnih, okrasnih predmetov, usnja, lesa in kovine ter o ureditvi depojev. Nudili smo vso pomoč študentom etnologije, ko so opravljali muzejsko prakso pri nas. Izvršili smo tudi razna preparatorska dela za kompleksne muzeje. Prav tako smo jim pomagali pri teoretičnem delu, zlasti z udeležbo naših kustosov v njihovih ekipah (Celje, Murska Sobota). — S posojjo muzejskih predmetov in ilustrativnega gradiva smo imeli tesne stike z muzeji v Mariboru, Murski Soboti, Metliki in Kamniku. Posredovali smo tudi razne fotografije, klišee za študij ali objavo raznim ustanovam in šolam n. pr. Tekstilni šoli Kranj, Inštitutu za slovensko narodopisje pri SAZU, Seminarju za etnologijo na univerzi, Turističnemu društvu, Uredništvu časopisnega podjetja TT in drugim. — Šolam, med njimi zlasti Šoli za oblikovanje in Tekstilni šoli, smo pripravili specialna predavanja o ljudskih vezeninah

in drugih predmetih iz slovenske etnografije. — V Glasniku Slovenskega etnografskega društva smo objavili anketo o opremi in vpregi goveje živine; pri Etnološkem društvu Jugoslavije pa smo sodelovali pri sestavi vprašalnic za etnološki atlas Jugoslavije, ki ga je zvezni Svet za znanost sprejel v svoj petletni delovni plan.

Etnografskemu muzeju v Beogradu smo poslali tudi vzorce za vodenje inventarnih knjig, fototeke, ilustrativnega gradiva in zapiskov, Umetnostnozgodovinskemu seminarju na univerzi v Beogradu pa ilustrativno gradivo in seznam literature o Izgubljenem sinu. — Udeležili smo se še konference za časopis »Current Anthropology« na Antropološkem inštitutu v Ljubljani.

Od 1960—1961 smo izposodili 147 etnografskih predmetov. Mnogo izposojenih predmetov je prejela RTV Ljubljana, dalje Zavod za varstvo kulturnih spomenikov, Inštitut za slovensko narodopisje, Triglav film, Mestno gledališče in seveda kompleksni muzeji za občasne razstave.

Vsekakor je potrebno dodati še sodelovanje muzejskih uslužbencev v upravnih odborih in raznih strokovnih društvih. Član upravnega odbora Mestnega muzeja in Sole za oblikovanje je bil dr. Boris Orel; isti je bil tudi v znanstvenem svetu Inštituta za slovensko narodopisje, v plenumu Zveze muzejskih društev Jugoslavije in v odboru Etnološkega društva Jugoslavije; v etnografski sekciji Društva muzealcev LRS skupaj z M. Makarovič, v odboru Slovenskega etnografskega društva s F. Sarf, v Etnološkem društvu Jugoslavije, podružnici za Slovenijo, s P. Strukelj.

Posebej omenjamo stike z muzejskimi in drugimi ustanovami v tujini. Za J. Olędzki (Varšava) smo poslali številne fotografije iz zbirke naše ljudske muzeje z izčrpnim komentarjem. Isto uslugo smo naredili stud. phil. Papp iz Švedske. Prejel je fotoposnetke in podatke o senenih in gnojnih vilah. Za kustosa Anno Gamerith v Gradcu smo zbrali podatke o stopah in lesenem ročnem mlinu. — Prav tako smo nadaljevali pismene stike z mnogimi institucijami v inozemstvu n. pr. z etnološkimi muzeji v Stockholmu in Kopenhagenu, Inštitutom za etnografijo v Leningradu, z Etnografskim muzejem na Dunaju itd.

Za zaključek pa poročamo še o udeležbi naših uslužbencev na raznih kongresih in posvetovanjih ter o službenih potovanjih v tujino. Sodelovali smo na posvetovanju Etnologov Jugoslavije v Titovem Velesu, na posvetovanju, ki ga je v Cačku priredil Zavod za zaščito kulturnih spomenikov iz Beograda, in na kongresu folkloristov v Ohridu. Etnografska sekcija pri Društvu muzealcev LRS je organizirala posvetovanje v Mariboru. Etnografi so na tem sestanku razpravljali o problemih etnografskega oddelka v Pokrajinskem muzeju v Mariboru. — Službeno sta potovali kustodinji M. Makarovič in P. Strukelj na Dunaj, kjer sta svoje bivanje posvetili študiju zbirk v etnografskem in etnološkem muzeju ter v bibliotekah.

Résumé

LES TRAVAUX DU MUSEE ETHNOGRAPHIQUE DE LJUBLJANA DANS LES ANNEES 1960 — 1961

Dans son compte-rendu, l'auteur traite de l'activité du Musée Ethnographique de Ljubljana dans les années 1960 — 1961. Dans les chapitres particuliers, elle parle de la réorganisation des dépôts, du complètement des collections du musée, de la conservation et de l'inventariation des objets de musée, de l'arrangement de la phototèque et de la bibliothèque, des expositions organisées, des travaux de terrain, etc. A la fin de l'article, elle relate encore la collaboration entre les musées et institutions dans le pays et à l'étranger.